

ARNHEMSE SCOURANT.

WOENSDAG 9 JUNI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal
sweeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag,
Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is
f5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is f1.00 per regel, en voor alken regel daaronder 20-
centen, behalve 35 centen, zegelrecht, voor elke
plaatsing.

Voorloopig verslag van de Tweede Kamer betrekkelijk het departement van buitenlandsche zaken.

MOGELIJKHEID EENER VOLLEDIGEN EN VOLDOENDE
DIPLOMATIE, ZONDER VERHOOGING VAN HET
CIJFER DER BEGROTING.

(Zie no. 409.)

In het voorgaand artikel toonden wij aan, hoe er, zonder enig nadeel of gevaar voor onze diplomatische belangen, ten minste f50,000 zouden kunnen worden bespaard, door, in stede van gevolmagtigde ministers, *ministers-residenten* te bezigen; dat is, door onze gezanten van den tweeden rang te vervangen door gezanten van den derden. Wij vergaten daarbij, aan te merken, dat een onzer geachtste vertegenwoordigers, de heer *RUZAC*, soortgelijken maatregel, reeds eenige jaren geleden, aanbeval.

Voormelde besparing, nu, zou ons in staat stellen:

1°. Om, overeenkomstig den reeds meermalen geuiten wensch der Kamer, weder een bijzonder gezantschap zoo in Zweden, als in Sardinië en Portugal te onderhouden; de benoeming van drie zaakgelastigden, respectievelijk te Stockholm, Turijn en Lissabon; elk met een traktement van f8000, zou slechts eene vermeerdering van uitgave, ter concurrentie van f12000, daarstellen; naardien, gelijk in een voorgaand artikel reeds aangevoerd is, de thans te Koppenhage, Rome en Madrid gevestigde gezantschappen alsdan elk met f4000 zouden kunnen worden verminderd. In stede van in laatstgenoemde plaatsen f12000 te betalen, zou er evenzals in eerstgemelde, f8000 aan den zaakgelastigde of minister-resident moeten worden toegewezen.

Deze f12,000 alzoo, welke de herstelling der missiën te Stockholm, Turijn en Lissabon medebrengen zou, aftrekkende van de bovengenoemde besparing van f50,000, blijven er nog f38,000 beschikbaar; zoodat men:

2°. Nog eenen nieuwen, nuttigen post zou kunnen scheppen, door eenen zaakgelastigde te Napels te benoemen; almede met een traktement van f8000.

Er bleven, alsdan, nog f30,000 over; waarvan:

3°. f8,000 à f10,000 hoogstens genomen, zouden moeten dienen tot ver-

meerdering der jaarwedde van eenige secretarissen van legatie. Bij de meeste onzer zendingen toch bestaat nog het verouderd gebruik, dat de gezant den secretaris kost en inwoning moet geven. Gewoonlijk wordt deze verplichting door hem afgekocht met eene som van f1500 'sjaars. Gemeld gebruik, daaruit ontstaan, dat voorheen de secretarissen gemeenlijk door de gezanten-zelve werden betaald, (terwijl deze gewoonlijk een geheel hôtel betrokken, uitsluitend aan het gezantschap toegewijd) is thans in elk opzicht gepast geworden.

Gelijk dus nu reeds plaats heeft aan onze gezantschappen te Londen en St. Petersburg, behoorden al onze gezanten van de verplichting, om aan hunne secretarissen van legatie, hetzij kost en inwoning te geven, hetzij hun deswege eene geldelijke uitkeering te doen, te worden ontheven.

Die ontheffing hebben wij dan ook ondersteld bij de raming van het behoorlijke traktement eens ministers-resident te Brussel, Berlijn, Weenen, Parijs op f12- à f14,000. — Daarentegen behoort dan ook de jaarwedde der secretarissen van legatie te Brussel, Berlijn, Weenen en Parijs te worden verhoogd, gelijk zulks te Londen en St. Petersburg reeds geschied is. Vier duizend gulden, voluit betaald, zou ons daartoe een doelmatig cijfer schijnen. Wij stellen in al die plaatsen hetzelfde cijfer voor, alhoewel er in de duurte der levenswijze enig verschil bestaan moge; Weenen en Parijs zijn duurder dan Brussel en Berlijn, maar het verblijf in eerstgenoemde plaatsen is, daarentegen, aangenamer: ziedaar eene compensatie. Daar nu reeds het traktement van den secretaris of raad van legatie te Parijs op een geniepig en knieijende wijze, eerst met f2000 vermeerderd, dan weder met f1000 verminderd is, zoo zou de verhooging op de traktementen der secretarissen van legatie te Brussel (f2000), te Berlijn (f2000), te Weenen (f2000) en te Parijs (f1000), te zamen f7000 bedragen. Zoodat er van de boven door ons geraamde f10,000 nog f7000 zoude overblijven voor eventuele verhooging der jaarwedden van de secretarissen te Londen, St. Petersburg, of elders.

De door den heer DE LA SARRAZ geïmproviseerde missie te Mannheim als con-

sulaat-generaal tevens opdragende aan den raad van legatie en commissaris voor de Rijnvaart, den heer *RUHR*, met eene toelage van twee à drie duizend gulden, of wel aan den een of ander in handelszaken bedreven Nederlander, die zich zeer gaarne tegen een traktement van drie à vier duizend gulden (behalve de emolumenten des consulaats) met de bevordering onzer handelsbelangen in het groothertogdom Baden zou belasten, zoo zoude daardoor — al weder zonder enig bezwaar — minstens f4000 worden bespaard, naardien er nu aan den heer *TRAVERS* en zijne tien kinderen, wegens de uitoefening van het consulaat-generaal te Mannheim, f8000 worden bekostigd.

Deze f4000, nutteloos te Mannheim verspild, stellen wij voor toe te wijzen aan onze missie in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, welke thans betaald is, als wilde men ook dezen zaakgelastigde noopen . . . ongerechtigde wissels op de regering af te geven, of zijne diensten tevens aan andere mogendheden te verhuren. Het thans door onzen *rabais-minister* aan den zaakgelastigde te Washington opgelegde nominale traktement van f7000, hetgeen na de verschillende aftrekkingen, kortingen en ongelden van allerlei aard, omstreeks f5,500 mag bedragen, is volstrekt onvoldoende tot behoorlijke ambtsvervulling.

Het te Mannheim verkwiste, derhalve, voegende bij het te Washington afgevoerde, zoo ondergaat het cijfer der begrooting daardoor geene verandering, en na van de door ons voorgeslagen bezuiniging, ten bedrage van f50,000 te hebben afgetrokken de door ons voorgeslagen vermeerdering, ten bedrage van f30,000, zoo schieten er nog f20,000 over.

Twintig duizend gulden zouden er alzoo kunnen worden bespaard, terwijl onze diplomatische dienst aanmerkelijk zou zijn uitgebreid en verbeterd:

1°. Door de daarstelling van vier nieuwe posten van zaakgelastigden, ter bevordering van onze politieke en commerciële belangen in Zweden, Sardinië, Portugal en Napels;

2°. Door behoorlijke betaling, en daarmede gepaard gaande aartmoediging, en toerusting der secretarissen van legatie;

3°. Door behoorlijke betaling van den gewigtigen post in de Vereenigde Staten;

In de zitting van de Tweede Kamer van heden zijn ingekomen vier koninklijke boodschappen ten gebode van twaalf ontwerpen van wet, vergezeld van memoriën tot toelichting. Deze ontwerpen strekken:

1. tot intrekking van den accijnz op het gemaal, voor zoo veel de rogge betreft, en tot vaststelling van middelen, om te voorzien in de daardoor veroorzaakt wordende vermindering van inkomsten van de schatkist;
2. tot vaststelling der begroting voor de landdrukkerij over 1848 en 1849;
3. tot opheffing van het bijzonder fonds voor de proceskosten, voortspuitende uit de belastingswetten; en
4. negen ontwerpen tot uitvoering van artikel 6 der grondwet, nopens de uitoefening van het stem- en kiesrecht.

Al deze voordragten zullen worden gedrukt en aan de afdelingen ter overweging gezonden.

Is ontvangen een adres van den heer mr. J. da Costa en andere ingezetenen, te Amsterdam, houdende bezwaren tegen den titel van het Wetboek van Strafrecht, ten aanzien van de ongeoorloofde godsdienstige vereenigingen en bijeenkomsten. — Verzending aan de daartoe bestemde commissie.

De commissie tot de verzoekschriften heeft, bij mondelinge voordracht van de heeren van Leeuwen en Lycklama, verslag gedaan op onderscheidene in hare handen gestelde stukken. Onder anderen is rapport uitgebragt op het adres van den heer P. Cleban, die de tusschenkomst der Kamer verzoekt, ten aanzien der onregtvaardige behandeling, waaraan hij beweert van den kant der Nederlandsch-Indische regering te zijn blootgesteld geweest. — Overeenkomstig het voorstel der commissie, wordt nopens dat verzoek overgegaan tot de orde van den dag, als vindende het niet geacht tot de bemoeijning der Kamer te behooren.

Daarna gaat de vergadering uiteen. — Morgen zullen de afdelingen der Tweede Kamer derselver nadere overwegingen over het Wetboek van Strafrecht voortzetten.

Heden is aan het lokaal van het ministerie van binnenlandsche zaken alhier aanbesteed: het maken, leveren en stellen van een voetstuk of pedestaal voor het standbeeld van prins Willem I, op het Plein te Gravenhage, met al de daarbij vereischte werken en inscriptiën. Dat werk is aangenomen door den heer Galman, van Amsterdam, voor eene som van f10,980.

Ingezonden stukken.

Scriptum est: mortuus Sepelice
E. Bajus, tit. XVIII,
cap. VI, § I.

Voor eenige jaren had er te Steenderen een ergerlijk tooneel plaats. Voor het lot aarde bestellen van een lijk op de burgerlijke begraafplaats aldaar moest 40 cent betaald worden. De roomsch-catholieke diaconus weigerde die som te voldoen toen het lijk van GRADA JANSZ, welke bij haar leven door deselve bedield was geworden, ter laatste rustplaats gebragt soude worden. Men droeg het lijk op de begraafplaats, zette het daar neder, en liet het er onbegraven staan.

Het zal niet noodig zijn de oorzaken van deze onbetamelijke handeling aan te toonen. Die lot op de teekenen des tijds, bevroedt reeds, dat hier de betaling der weinige centen slechts een gezocht voorwendsel was om schandaal te verwakken en aanleiding te vinden om te klagen over verdrukking en wat die meer zij.

Spoedig openbaarde sich dit dan ook. Verscheidene zoo men sich niet bedriegt, allen roomsch-catholieke ingezetenen van Steenderen wendden sich met een klagend adres, tot de provincieale staten van Gelderland. In de zitting van H. E. G. A. van 2 juli 1845 werd besloten, dat stuk in handen van Heeren Gedeputeerde Staten te stellen ter beschikking en om van het genomen besluit kennis te geven. Dit geschiedde in de zitting van 7 juli 1846. Na de opmerking, dat aan zijde der klagers de driften eenigzins waren opgewekt, deelden gedeputeerde staten mede, dat er geen grond gevonden was de gedragingen van den burgemeester van Steenderen in zeventig jaagt af te keuren, dat er dus eenvoudig afwijzend

op het verzoek van de Staten van Gelderland, de voorsieningen genomen waren tegen eene herhaling van het ergerlijk nederzetten en verlaten van ter begraving bestemde lijken.

Deze voorsieningen bestonden in het vaststellen en afkondigen eener plaatselijke keur van 28 augustus 1845, waarbij straffen bedreigd werden tegen het nederzetten van lijken op openbare wegen, openbare plaatsen of bij de begraafplaats.

Des al niettemin had er herhaling van de ergernis plaats. Op den 12den maart 1846 werd het lijk van eene behoeftige, die door de roomsch-catholieke diaconie te Baak bedield was geweest, aan den openbaren weg, vóór het geslotene hek der begraafplaats, nedergezet en verlaten.

Acht personen werden wegens overtreding van gezegde keur voor den kantonregter te Doesborgh vervolgd. Zeven werden er vrijgesproken en een veroordeeld. Op appel van dezen en van het openbaar ministerie werd deze zaak voor de arrondissementregtbank te Zutphen behandeld, en de verdediging voorgedragen door mr. F. B. ANZENS, advocaat te Arnhem.

De regtbank sprak den te Doesborgh veroordeelde vrij, doch verwées twee anderen tot eene geldboete van f6 of gevangenisstraf van eenen dag bij overmogen.

Zij voorsagen sich in cassatie. Nadat mr. F. L. F. KLUSSZ de gronden, in de memorie aangevoerd, had geadstrueerd, sprak de heer advocaat-generaal mr. ANZENSUS als volgt:

»Bij de mondelinge adstructie heeft men in exordio betoogd, dat de overtredene keur eigenlijk strekte om een zeker ander reglement, dat ongrondwettig soude zijn, als het ware te dekken; en men heeft een akelig tafereel opgehaogen van de verontwaardiging, die het nageslacht soude aangrijpen, indien deze keur ooit ter kennis van hetzelfde kwam.

»Ik geloof inderdaad, met den verdediger, dat dat nageslacht sich soude verwonderen, dat zulk eene keur ooit noodig is geweest om te verhinderen, dat de overblijfselen van eenen afgestorvenen natuurgenoot, zonder de eer der begrafenis, werden uitgeworpen en verlaten even als een krong, en dat een gedeelte eener beschaafde natie, in de negentiende eeuw, sich onslagen wachte van den eerbied voor de dooden, die zelfs aan de onbeschaafde volkeren der aarde is ingeschapen.

»Maar nog meer soude het sich verwonderen, indien dit proces dat nageslacht onder de oogen kwam, en indien zij daaruit zagen, dat acht personen wel de middelen hebben gevonden, om het lijk van eenen bekeurigen buurman, bekende of mede-inwoner, af te leggen, te kisten, met paard en wagen te vervoeren, verder sich in eersten aanleg en hooger beroep, en twee hunner sich in cassatie te doen verdedigen, doch niet in staat zijn geweest, om (ten einde de laatste eer aan den afgestorvene te bewijzen) veertig centen bijeen te brengen, hetgeen zij wisten de conditio sine qua non daarvan te zijn.

»Het lust mij niet, de ware beweegredenen te gissen en te ontleden; wij zijn hier, om in cassatie te onderzoeken, of eene strafbepaling met juistheid is toegepast, en of andere wettelijke bepalingen daardoor zijn geschonden.

»En dan wil ik eens voor een oogenblik toegeven, dat de keur in kwestie eigenlijk dient, om aan den doodgraver te Steenderen te verzekeren eene som van veertig centen voor elk lijk.

»Ik ga verder, en geef toe, dat die toewijzing van veertig centen, als het gevolg van zeker reglement, van den 30 januari 1828, is in strijd met de grondwet, met het arrété van den 23sten prairial, jaar XII, met het keizerlijk decreet van den 18den juni 1811, met het besluit van gedeputeerde staten van Gelderland, van den 30sten april 1828, en wat men wil.

»Maar dan nog ontken ik, dat de ongrondwettigheid of onwettigheid van dat reglement iets afdoet in deze quaestie, in de toepassing van deze keur.

»Is deze keur naar vorm en inhoud wettig? Dit is de vraag.

»Over den vorm behoef ik niet te spreken. Hij is niet aangevallen.

»En wat den inhoud betreft, zoo soude ik ieder een durven sommeren op te geven waarin de bepalingen van deze keur met het algemeen belang strijdig zijn, noch ook met de algemeene wetten. —

Daarmede mogt het meergenoemd reglement strijden, deze keur niet.

»Ten aanzien van de argumenten van salubriteit, orde en sedelikhed, mag ik mij refereren tot de argumentatie van het vonnis. — Niemand zal beweren, dat het ordelijk, gezond, sedelijk en eerbiedig is, een menschen lijk op den openbaren weg neder te zetten, te abandonneren.

»De schending der grondwet, van het arrété van prairial, jaar XII, en van het besluit van gedeputeerde staten, (want ook ik maakte reeds dadelijk de opmerking, dat de beweerde verkeerde toepassing hier geheel niet te pas kwam, waar die wetsbepalingen niet toegepast waren) slaat niet op deze keur. Zij slaat op het reglement, dat de veertig centen aan den doodgraver toestaat, met laat, om, zonder het bewijs der voldoening, het hek der begraafplaats niet te ontsluiten.

»Maar in deze keur lees ik niets van eenige retributie aan den doodgraver. Ik lees er alleen in, wat men niet met een menschen lijk mag doen. Dit is het onderwerp deze keur. Die keur behandelt geene kwestie over het dragen der begrafenis-kosten, of het ceremonieel, zij betreft geene administratieve maatregelen, welke personen of corpora moralia de begrafenis-kosten moeten dragen, of zorgen voor de inhumatie. — Zij behelst alleen eene verordening van politie, gegrond op le respect dû à la mémoire des morts, op orde, gezondheid en sedelikhed, en is alzoo in volmaakte harmonie met het arrété van 23 prairial, jaar XII, hetgeen in artikel 17, voorkomende in den vierden titel: de LA POLICE des lieux de sépulture, zegt: »Les autorités locales sont spécialement chargées de maintenir les lois et réglemens, qui prohibent les exhumations non autorisées et d'empêcher qu'il ne se commette dans les lieux de sépulture aucune désordre ou qu'on n'y PERMETTE AUCUN ACTE CONTRAIRE AU RESPECT DE LA MÉMOIRE DES MORTS.»

»Op dat artikel slaat deze PLAATSELIJKE keur. Geenszins is DAARBIJ in elk geval geviolend artikel 19, voorkomende in den titel des pompes funèbres.

»Dit voor zoo ver men deze keur in verband wilde of konde brengen met het genoemde arrété; maar er bestaat tusschen dese verschillende wetsbepalingen geen verband, evenmin als tusschen deze keur en het decreet van den 18 juni 1811 (het generaal tarief des frais de justice criminelle), hetwelk geheel aliën is van deze kwestie.

»Welk middel men nu ook heeft willen bezigen om geen veertig centen aan den doodgraver te betalen, om dus te ontgaan de bepaling van het reglement van 1828, en de grondwettige geldigheid van dat reglement te belwisten (want dit was het doel der daad), zeker is het, dat men dit middel niet vermogt aan te wenden. — Mogt men de betaling van die veertig centen en het reglement van 1828 ongrondwettig of onwettig achten, dan kon men volstaan met het lijk te laten waar het was, zich onthouden van eenige daad, en dan soude misschien de kwestie kunnen geresen zijn, wie het lijk moest begraven, wie de kosten moest dragen, over de grondwettigheid van het reglement enz.; maar in geen geval, en welke maatregelen men overigens nemen mogt, mogt men een lijk eenvoudig plaatsen of nederzetten op openbare wegen, openbare plaatsen of bij de begraafplaats.

»Dit ten aanzien van het eerste middel.

»Het tweede middel, zoo wel bij de memorie als bij de mondelinge voordragt geadstrueerd, betreft meer de toepasselijkheid van de keur (als grondwettig verbindend aangenomen) op de daad van deze requiranten.

»Dat tweede middel is eenigzins anders geadstrueerd bij de memorie dan bij de mondelinge adstructie.

»Bij de memorie zegt men: »de requiranten waren »gedagvaard, ter sake dat zij het lijk hadden nedergezet, zonder de verdere ter aarde bestelling te hebben bezorgd of doen bezorgen. Dit laatste konden zij niet, dewijl het hek der begraafplaats gesloten was.»

»Bij de mondelinge adstructie beweert men: »dat »niet het nederzetten van het lijk, het in aanraking »brengen van het lijk met de aarde, de overtreding »daarstelt, maar het doel om dat nedergezet lijk »daar te laten staan, te verlaten, en dat het »geovergestelde ten processe bleef.»

»Maar bij beide sustennēn verliet men uit het

oog, dat *in facto* is beslist in het tweede considerans van het vonnis, dat er is onderzocht of, en bevonden dat de poort der begraafplaats gesloten was, zoodat al de zocht beklagden wisten, dat het daar-gebragte lijk toen niet konde begraven worden, maar dat het daar nedergezette lijk daar volgens het reglement van 1828 zoude blijven staan.

»De beide Requiranten hebben desniettenstaande en dit wetende, volgens de als bewezen aangenomen daadzaken, het lijk bij de heg van de begraafplaats nedergezet, en zich met den lijkstoel verwijderd; zij hebben juist dat gedaan wat de keur in quaestie verbood.

»Al wat verder en in de memorie en bij de mondelinge adstructie weder is aangevoerd betrekkelijk het arrêté van prairial en het besluit van gedeputeerde staten van Gelderland, is reeds wederlegd.

»De requiranten mogten dat lijk daar niet eenvondig nederzetten, zonder meer. Het permissie-biljet doet hier niets ter zake. — De requiranten wisten, dat zoo lang daarop de voldoening der veertig centen niet was te vinden, de begraafplaats niet geopend zou zijn. Zij wisten dus, dat zij dat lijk niet zonden kunnen ter aarde bestellen.

»Maar ik ga verder en sustineer, dat al hadden zij dit niet geweten, al waren zij niet vooruit gewaarschuwd (gelijk uit de stukken blijkt), zij nog de onmogelijkheid bevindende om het lijk ter aarde te bestellen of te doen bestellen, dat lijk niet hadden mogen nederzetten op eene openbare plaats en het abandonneren.

»Dit verbood de keur, en dat is geheel onafhankelijk van de quaestie wie de veertig centen aan den doodgraver moest betalen; of het hek te regt of ten onregte gesloten was. Het lijk kon niet begraven worden, maar deze materiële hinderpaal gebod niet volstrekt de overtreding der keur, het nederzetten en verlaten.

»De geheel vrijwillige daad der requiranten bragt mede de intentie om het lijk ter aarde te bestellen of doen bestellen, en aan de daartoe vereischte conditiën te voldoen; maar wettigt geenszins eene daad, verboden bij eenen wettig genomen maatregel van politie.

»Ik heb de eer te concluderen, namens den procureur-generaal, tot rejectie van het beroep en condemnatie van de requiranten *in solidum* in de kosten, in cassatie gevallen.

De Hooge Raad wees daarop den 24sten november 1846 voor regt:

»Op de voorziening in cassatie van enz.;

»Overwegende, dat voor de requiranten als eerste middel van cassatie is voorgesteld, schending van de artikelen 19 en 20 van het keizerlijk decreet van den 23sten prairial, jaar XII, en van artikel 3 van dat van den 18 juni 1811, alsmede van het besluit van gedeputeerde staten van Gelderland van den 30sten april 1828; — en wel op grond, dat de bij het beklagde vonnis op de requiranten toegepaste keur voor de gemeente Steenderen, van den 28 oktober 1845, zoudde strekken tot handhaving van een vroeger reglement van den 30sten januari 1828; dat dit reglement tusschen zoude strijden met de eerstgenoemde algemeene verordeningen; en dat derhalve, bij de onbestaanbaarheid van dat vroeger reglement, ook de latere, op de requiranten toegepaste keur, als niet wettig had behooren te zijn aangemerkt en niet toepast;

»Overwegende te dien aanzien, dat, wel is waar, door den raad der gemeente Steenderen ter zelve vergadering van den 28sten oktober 1845, is gewijzigd, en door eene nieuwe bepaling vervangen, artikel sedvan het reglement op het gebruik der begraafplaats binnen die gemeente van den 30sten januari 1828, doch dat, geheel onafhankelijk daarvan, ter zelve vergadering door dien gemeente-raad is gearresteerd eene keur tegen het nederzetten van lijken op de openbare wegen, openbare plaatsen of bij de begraafplaatsen, welke laatste op de requiranten is toegepast;

»Overwegende, dat, welk toevallig verband er ook moge zijn geweest tusschen het daarstellen dezer keur en de te gelijker tijd door hetzelfde gemeente-raad gemaakte wijziging van den artikel van het bestaande meergenoemde reglement, beide verordeningen echter betreffen wel eenigzins gelijksoortige, maar desniettemin verschillende onderwerpen, naardien de toegepaste keur verordent eene algemeene

maatregel van politie, en met het gebruik der gemeente-begraafplaats, het onderwerp van het reglement, en de daarin gemaakte wijziging, regtstreeks niets gemeens heeft: — dat derhalve de al of niet wettigheid dier keur (zoo als bij het beklagde vonnis te regt is overwogen) niet kan afhangen van die van het bedoelde reglement; — dat dienvolgens, wat er ook moge zijn van het al of niet bestaande van dat reglement of deszelfs latere wijziging met de bovenaangehaalde algemeene of provinciale verordeningen, dit van geenen invloed kan zijn op de wettigheid der toegepaste keur; — en dat dienvolgens dit eerste middel van cassatie is onaanneemelijk;

»Overwegende, dat voor de requiranten als tweede doch subordinaat middel van cassatie is voorgesteld, verkeerde toepassing van de artikelen 1 en 2 der meergenoemde keur der gemeente Steenderen, van den 28sten oktober 1845, en wel vooreerst, vermits dezelve zou zijn niet toepasselijk op de requiranten, als zijnde zij door het gesloten vinden van het hek der begraafplaats geweest in de onmogelijkheid om te verrigten datgene, welks versuim hun bij dagvaarding als overtreding is ten laste gelegd, de besorging namelijk van de verdere ter-aarde-bestelling; en ten andere, naardien die bepaling slechts de zoodanigen zoude kunnen betreffen, die een lijk op den weg laten staan, met het doel het daar te doen blijven en deszelfs ter-aarde-bestelling na te laten, en alzoo geenszins de requiranten, die, verre van een lijk willekeurig te hebben verlaten, integendeel al wat in hun vermogen was hebben verrigt, om deszelfs ter aarde bestelling te bevorderen en te doen plaats hebben;

»Overwegende, ten aanzien der eerste dier beweringen, dat er voor de requiranten geene noodzakelijkheid heeft bestaan, het lijk voor de begraafplaats te laten staan; — en ten opzichte der tweede bewering, dat, welke ook mogen zijn geweest de beweegredenen of het doel der requiranten, zij in allen gevalle, blijkens de feitelijke beslissing, in strijd met artikel 1 der meergenoemde keur, in de nabijheid der algemeene begraafplaats te Steenderen geen lijk hebben verlaten, dat, wel is waar, de bepaling dier keur, naar hare bedoeling, niet betreft degenen die slechts voor een oogenblik, ter verpoozing, een lijk nederzetten, met het oogmerk de begraafing onmiddellijk te vervolgen, maar daarentegen allen, die het na nederzetting verlaten; en dat derhalve de namens hen voorgestelde onderscheiding, volgens welke het al of niet daar zijn der overtreding zoude afhangen van het doel van zoodanig verlaten, ligt buiten de meergenoemde politie-verordening; zoodat ook dit middel van cassatie is ongegrond;

»Verwerpt deze voorziening in cassatie, en verwijst de beide requiranten *solidair* in de kosten, in cassatie gevallen.

Wij achten deze zaak belangrijk genoeg om meer algemeen bekend te worden; eendeels als eene bijdrage tot de bevoegdheid aan gemeente-besturen om keuren te maken; anderdeels en voornamelijk om hen, die nog blind zijn voor hetgeen maar al te spoelwoelt en vroet, waar en wanneer het maar kan, de oogen te openen voor dat het te laat is.

Weldadigheid.

De Ondertekenden, daartoe verzocht, belasten zich gaarne met de inzameling en bezorging den liefdegaven, die men voor de waarlijk noodlijdenden te Ommen mogt willen afzonderen.

A. C. DE MEIJER.
H. J. VELDWIJK.
Predikanten te Arnhem.

Advertentien.

De Erfgenamen van Mevrouw de Weduwe G. DE VEEER, zullen, ten Huize van den Kastelein G. REYMERS, aan het Veer te Pannerden, op Woensdag den 23sten Junij 1847, bij inzet, en den 7den Julij bij toelag, (telkens des namiddags ten 3 ure, in het openbaar verkoopen;

Den aanzienlijken BOUWHOF, den Erfhof, gelegen onder Herwen en Aerdt; bestaande uit HUIS, met ACHTERHUIS, DEEL en STALLINGEN, groots steenen BOUWSCHUUR en verder GETIMMER, PUT, HOF, BOOMGAARD, WILGENPAS, BOUW- en WELANDEN; groot 35½ Bunder, benevens VISSCHERIJ.

In pacht bij H. HELLTJES voor 1000 jaars.

Dezelve zal in perceelen, bij de bijlatten, opgegeven, en in eene massa gereeld worden.

Inlichtingen zijn te bevragen ten Kantore van Mr. W. H. TAAIJ, Notaris te Arnhem, met de veilingen belast.

De Notaris VAN DER GOES, te Beek, zal, op Zaterdag den 19den Junij 1847, des avonds ten 7 ure, ten huize van den Eigenaar J. A. ANSUMS, aan de Hezelstraat, te Nijmegen, op hoogen doen inzetten:

Een groot, ruim en goed doortimmerd HUIS en ERF, van ouds de Prins van Friesland genaamd, gelegen aan de Hezelstraat, te Nijmegen, waarin sedert vele jaren de TAPPERS-AFFAIRE en STALHOUDERIJ wordt uitgeoefend.

Breeder bij bijlatten omschreven en nadere informatiën te bekomen bij genoemden Notaris.

SCHILDER-, TEEKEN- EN KANTOORBEHOEFTEN.

J. BOUWMAN, Papier- en Kunsthandelaar, St. Jansstraat, te Arnhem, berigt zijnen geachtten Begunstigers en Heeren Handelaars, dat hij door zeer matige prijsbedinging in het bezit is gekomen van eene alteraantienlijkste partij uitmuntend POST- en SCHRIJFPAPIER, hetwelk bij hem altesamen buitengewoon goedkoop is te verkrijgen. Postpapier per riem f 2 en hooger, Schrijf- van f 2 25 en hooger; goudbrandend Lak per pond 40 centen en hooger; Stalen Pennen per gros van 49 centen en hooger; beste Zwarte Inkt voor Stalen Pennen per fleschje 40 centen; Rode of Blauwe per fleschje 17½; Enveloppes à Lettres 50 centen per 100. Passepartouts, Fransche, Engelsche en Duitsche van f 2 tot f 35; Agenda van 80 centen; Portefeuilles met en zonder Stal. à f 1 en hooger; voorts allerlei SCHILDER-, TEEKEN-, BUREAU- en KANTOORBEHOEFTEN tot zeer civiele prijzen.

Monsters van Post- of Schrijfpapier worden op franco-aanvraag verzonden.

WEGWIJZER

IT DE

OMSTREKEN DER STAD ARNHEM.

Eene geheel nieuwe KAART, waarop alle Gronden en Bepantingen, Straat- en Wandelwegen, Buitenplaatsen en Landhuizen, nauwkeurig, sierlijk en duidelijk zijn aangewezen.

De Prijs is slechts één gulden en op katoen in etui f 1.25.

Deze Kaart wordt heden uitgegeven bij den Boekhandelaar NIJHOFF, te Arnhem, bij wien ook voorhanden is:

I. WANDELINGEN in den gedaante van GELDELIJK ANNOU, of Geschiedkundige en Plaatsbeschrijvende Beschouwing van de OMSTREKEN DER STAD Arnhem. Vijfde vermeerderde en verbeterde druk. Met eene Plaat. Prijs f 1.50.

II. TAFERELEN uit de OMSTREKEN DER STAD ARNHEM, in twaalf Kunstplaten, naar de natuur getekend door A. J. GOUWENBERG, J. C. gegraveerd door H. W. GOUWENBERG. In Cartonnen band met gelitographeerden titel. Prijs f 1.50.

Waterhoogte te Arnhem.

NIJMEGEN, 7 juni 1847.

De graanmarkt alhier was heden van alle artikelen merkkelijk minder voorzien dan de vorige week; Tarwe was zelfs voor de geringe behoefte niet genoeg te vinden en bleef prijshoudend; Hooglandsche f 20 21; Gewoone soorten f 17 a f 18.50, naar kwaliteit. — Inlandsche Rogge werd tot vorige prijzen gekocht; Gedroogde werd 50 centen lager losgelaten: van f 12.50 a f 14. — Gerst was begeerd f 9.50 a f 10, doch weinig te bekomen. — Boekweit ging voor f 10.50 a f 11.50, naar deugd, vlug af. — Haver, met meer kooplust, van f 3 a f 5.50. — De regen, sedert een paar dagen gevallen, schijnt van gezegenden invloed te zullen zijn op de te veld staande zomer-granen; alle graan-gewassen blijven ten gunstig vooruitzicht behouden; de onrustbarende geruchten, alsof zich wederom roest in de Rogge-aren zou hebben geopenbaard, vinden hier geen geloof en werden heden door de ter markt zijnde landbouwers algemeen wedersproken.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Juni 2 El. 5 Palm 9 Dm; gew. 0 D; gev. 6 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIRME, Boekdrukker.